

Διερμηνεύς.

όθεν, διατρίψασα δεκαπέντε ημέρας, ανεχώρησεν εἰς Λονδῖνον. Σύγκειται δ' ἐξ εἰκοσιδύο ἀνδρῶν· δύο πρέσβειων, δύο γραμματέων, δύο διερμηνέων, ἑνὸς ἰατροῦ, ἑνὸς μαγείρου καὶ δεκαεὶς κατωτέρων ἀξιωματικῶν.

Ὁ πρῶτος καὶ κύριος πρέσβυς, Τακανό-ούται-Σιμῶδ-Σουκί-νο-Καμί οὐ τινος παρατίθεται ἡ εἰκὼν, κατὰ τὴν φωτογραφίαν τοῦ περιφτήμου ἐν Παρισίῳ Nadar, ἄγει τὸ πεντηχοστὸν ἔτος· εἶναι δὲ Νομάρχης ἐν Ἰαπωνίᾳ. Ὁ δεῦτερος Μαντσδαϊρό-Υθανινό-Καμί εἶναι ὀλίγω νεώτερος καὶ ὑπονομάρχης. Ἀμφότεροι δὲ πρίγκηπες ἢ δαμιῶνοι.

Οἱ δύο γραμματεῖς εἰσι νεώτεροι. Οἱ διερμηνεῖς, ὧν τὸν ἕτερον βλέπομεν ἐν τῇ παρατιθεμένῃ εἰκόνι, ὁμιλοῦσιν Ὀλλανδικά, Ἀγγλικά καὶ Γαλλικά.

Ὁ πρῶτος τῶν πρέσβειων εἶναι σιωπηλοῦ χαρακτήρος. Ὁ δὲ δεῦτερος ὁμιλητικώτατος·

πάντες δὲ πραότατοι καὶ ὅλως ἐνδεεῖς περιεργείας πρὸς τὰ περὶ αὐτοὺς πράγματα.

Μετὰ πλείστου κόπου πείθονται νὰ ἐξέλθωσι τοῦ Ξενοδοχείου· μισοῦσι τὴν κίνησιν καὶ φοβοῦνται μέχρι τοῦδε πολὺ τὸν σιδηρόδρομον. Μόλις δὲ καὶ μετὰ βίας ἐπείσθησαν νὰ ἐπισκεφθῶσιν τινὰ τῶν περιχώρων τῶν Παρισίων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Γενικὸς πίναξ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ ἔτος 1860 ἐν Ἀθήναις. Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν 1862.

Γενικὴ ἐκθεσις τοῦ διοργανισμοῦ καὶ τῆς προόδου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1829 μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1861 ἐν Ἀθήναις, 1862.

Τῶν στατιστικῶν εἰδήσεων ἡ μελέτη εἶναι, ὥς καὶ ἄλλοτε εἶπομεν, ἀναπόφευκτος· ναὶ μὲν ξηρὰ καὶ ἀηδὴς ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἀδύνατον ὅμως ν' ἀποφύγῃ αὐτὴν ὁ ἀξιῶν μάλιστα νὰ πράττῃ τὰ δημόσια ἢ καὶ νὰ λέγῃ ὀρθῶς περὶ αὐτῶν· ὁ Γλαύκων, ἀρχαῖος μὲν τῶν Ἀθηνῶν πολίτης, ὅμοιος δὲ πρὸς τοὺς πολλοὺς τῶν νεωτέρων κατὰ τὸν τύπον πρὸ πάντων, ᾔθελεν ἀφρεύκτως ν' ἀναβῇ ἐκεῖ ὅπου ἐκάθησεν ὁ Περικλῆς καὶ νὰ κυβερνήσῃ τὴν πρώτην πολιτείαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ λοιποῦ γνωστοῦ κόσμου· ἀλλ' ἑτερός τις Ἀθηναῖος, Σωκράτης καλούμενος, ἀνὴρ πένης καὶ ἀγοραῖος, ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ ὁποῖου οὔτε λέξις ἐρμηνεύουσα τὴν στατιστικὴν ὑπῆρχεν, ἐν ᾧ ὅμως ὑπῆρχεν, ὥς φαίνεται, καὶ νοῦς καὶ φιλοπατρία, ἠρώτησε τὸν οἰηματίαν ἀριστοκράτην ἂν ἐγνώριζε πόσου σίτου ἔχει χρεῖαν ἡ ἐπικράτεια, καὶ πόσος στρατὸς ἀπαιτεῖται νὰ φυλάξῃ αὐτὴν ἢ νὰ πολεμήσῃ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς, καὶ πόσα τούτων ἡ δύναμις, καὶ πόθεν ἔπρεπε νὰ αὐξήσῃ τὰ δημόσια εἰσοδήματα, ἢ πῶς θὰ ἰσοστάθμιζε τὰς δαπάνας πρὸς τὰ ἔσοδα καὶ τὰ τοιαῦτα. Καὶ ἐπειδὴ ὁ μέλλων κυβερνήτης οὐδὲν τούτων ἐγίνωσκον, ὁ Σωκράτης ἐταλάνισε τὴν πατρίδα, ὥς καὶ ἡμεῖς σήμερον ταλανίζομεν πολλάκις αὐτήν. Ἀναπόφευκτοι ἄρα, ὥς προσέπον, αἱ στατιστικαὶ εἰδήσεις, καὶ διὰ τοῦτο οὐ μόνον πρέπει νὰ ὁμολογῶμεν χάριν πρὸς ἐκείνους οἵτινες, ἐπιδιδόμενοι καρτερικῶς εἰς τὴν ὀχληροτάτην συλλογὴν καὶ σύγκρισιν καὶ ρύθμισιν αὐτῶν, διευκολύνουσιν εἰς ἡμᾶς τὴν μελέτην, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐνθαρρύνωμεν τὸ ἔργον αὐτῶν. Ἡ στατιστικὴ συντελεῖ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ἀκμὴν πασῶν τῶν ἐπιστημῶν, πασῶν τῶν τεχνῶν, πάντων τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιτηδευμάτων· διότι καταδεικνύουσα τὰ πράγματα οὐχὶ διὰ λόγου ἀλλὰ δι' ἀριθμῶν, θέτει ἀπέναντι τῆς ὑποθέσεως τὴν ἀπόδει-